

A Fővárosi Ítéltábla a Borzán Ügyvédi Iroda (...., ügyintéző: dr. Borzán Tibor ügyvéd) által képviselt Sz.-S. A. (1105 Budapest, Ihász utca 15.) kérelmezőnek a Fővárosi Választási Bizottság (1052 Budapest, Városház utca 9-11.) 2019. október 21. napján meghozott 302/2019. (X. 21.) FVB számú határozata ellen benyújtott bírósági felülvizsgálati kérelme folytán indult nemperes eljárásban meghozta az alábbi

v é g z é s t:

A Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi Választási Bizottság 302/2019. (X. 21.) FVB számú határozatát helybenhagyja.

Kötelezi a kérelmezőt, hogy fizessen meg az államnak a Nemzeti Adó- és Vámhivatal külön felhívására 10.000 (Tízezer) forint felülvizsgálati illetéket.

A végzés ellen további jogorvoslatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

A Budapest Főváros X. kerület Kőbányai Helyi Választási Bizottság (a továbbiakban: HVB) 215/2019. (X. 14.) számú határozatával a helyi önkormányzati képviselők és polgármesterek 2019. évi általános választásán a szavazóköri jegyzőkönyvek alapján megállapította, hogy a Budapest Főváros X. kerület 6. számú egyéni választókerületében a választás eredményes volt. A megválasztott képviselő S. D., aki a legtöbb érvényes szavazatot kapta. Az egyéni választókerületi képviselő-választás eredményéről szóló jegyzőkönyv szerint a 6. számú választókerületben az 1873 érvényes és 76 érvénytelen szavazólap alapján a képviselő-jelöltek közül S. D., a Momentum Mozgalom, a Demokratikus Koalíció, a Magyar Szocialista Párt és a Párbeszéd Magyarországért Párt közös jelöltje 873 szavazatot, Sz.-S. A., a kérelmező, a FIDESZ Magyar Polgári Szövetség-Kereszténydemokrata Néppárt közös jelöltje 864 szavazatot, míg a további két jelölt 70 és 66 érvényes szavazatot kapott.

A határozat ellen a kérelmező terjesztett elő fellebbezést a választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény (Ve.) 223. § (3) bekezdés a) pontja és a 241. § (2) bekezdés a) pontja alapján. Előadta, hogy az önkormányzati választáson a 6. számú egyéni választókerület valamennyi (33., 34., 35., 36., 37., 38.) szavazókörében a szavazatszámoló bizottsági tagok jelezték felé, miszerint az érvényes és érvénytelen szavazatokat a bizottságok nem kezelték a törvény szerint. Az érvényes szavazatok közé bekerültek érvénytelenek és fordítva, illetve volt olyan érvénytelen szavazat, amit – tévesen – érvényesnek minősítettek, annak ellenére, hogy nem két egymást metsző vonallal szavazott a választópolgár. Álláspontja szerint a jelzett hibák sértik a Ve. 193. § (2) bekezdés a) pontját és 194. §-át, így a határozat jogszabálysértő. A kérelmező a Ve. 241. § (3) bekezdésére hivatkozva kérte a szavazatok újraszámolásának az elrendelését. Állítása bizonyítására hat 2019. október 16. napján keltezett nyilatkozatot csatolt a 33., 35., 36., 37. és 38. szavazóköri szavazatszámoló bizottságok (SZSZB) tagjaitól, amelyek szerint a nyilatkozók úgy emlékeztek, hogy a választáson valószínűleg tévedésből, legalább egy érvénytelen szavazatot az érvényes szavazatok közé (négy nyilatkozat szerint), illetve legalább egy érvényes szavazatot az érvénytelenek közé (két nyilatkozat szerint) helyezett a bizottság.

A Fővárosi Választási Bizottság (a továbbiakban: FVB) 302/2019. (X. 21.) FVB számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta, mert a Ve. 221. § (1) bekezdésére, illetve 241. § (2) bekezdés a)-b) pontjaira utalva a fellebbezést nem találta alaposnak.

Indokolásában a Fővárosi Ítéltábla 13.Pk.50.044/2014/2. számú végzésére hivatkozva kifejtette, hogy a kérelmező általánosságban említette, hogy az SZSZB nem kezelte a törvény szerint az érvényes és érvénytelen szavazatokat. Nem jelölt meg – még példálózó jelleggel sem – olyan konkrét eseteket, amelyek alapján látható lenne, hogy az SZSZB milyen érvénytelenségi ok miatt állapította

meg egy-egy szavazat érvénytelenségét vagy mely érvénytelenségi ok fennállása ellenére tekintett egyes szavazatokat érvényesnek. A csatolt nyilatkozatok sem jelöltek meg konkrét eseteket, valamennyi az „úgy emlékszem”, „valószínűleg tévedésből” megszövegezést tartalmazza, tehát feltételezésen alapul, aminek vizsgálatát a Ve. tételes rendelkezései az eredmény elleni jogorvoslat körében nem biztosítják. Mivel az állított jogsértés és a csatolt nyilatkozatok a választás eredményéről hozott döntés jogsértő voltának valószínűsítésére nem voltak alkalmasak, ezért az FVB a HVB határozatát helybenhagyta.

A kérelmező felülvizsgálati kérelmében az FVB határozatának megváltoztatását és fellebbezése szerint a jogszabálysértés megállapítását, valamint a szavazatok újraszámolásának az elrendelését kérte a fellebbezésében írt indokai megisméltésével. Álláspontja szerint az FVB a nyilatkozatokkal kapcsolatban jogszabálysértően határozott, mivel azok alkalmasak voltak annak bizonyítására, hogy jogszabálysértés történt, azok nem feltételezéseken alapultak. Hivatkozott ezzel kapcsolatban a Kúria Kvk.II.37.500/2014/6. számú végzésében kifejtettekre. A Ve. 225. §-ára hivatkozva új bizonyítékként csatolta a 33., 35., 36., 37. és 38. SZSZB korábban nyilatkozó tagjainak újabb nyilatkozatait, továbbá a 33. szavazókör még egy SZSZB tagjának nyilatkozatát, amelyekben 2019. október 22-i keltezéssel négyen akként nyilatkoztak, hogy a választáson legalább egy érvényes szavazatot az érvénytelen szavazatok közé, míg hárman akként, hogy legalább egy érvénytelen szavazatot az érvényes szavazatok közé helyezett a bizottság.

A felülvizsgálati kérelemre S. D. érdekelt nyilatkozatot terjesztett elő. Ebben utalva a Fővárosi Ítéltábla 11.Pkf.50.057/2014/2. számú végzésére előadta, miszerint a szavazás napja után született nyilatkozatok értékelése során figyelembe kell venni, hogy olyan jogsértéseket állítanak, amelyet az érintett egyéni választókerület egyikében sem jeleztek a szavazatszámoló bizottsági tagok a választás napján, csak azt követően, hogy az eredmény már ismertté vált és az kedvezőtlen volt a kérelmező érdekeire nézve. A Fővárosi Ítéltábla 11.Pkf.50.073/2014/5. számú döntésére hivatkozva azzal is érvelt, hogy a szavazást hozzávetőlegesen tíz nappal követően készült nyilatkozatok tekintetében értékelni kell az időmúlást is, és a nyilatkozatok közötti ellentmondás esetén az eseményekhez időben közelebb keletkezetteknek kell figyelembe venni. Végül a Fővárosi Ítéltábla 11.Pkf.50.071/2014/2. számú határozatának felhívásával kifejtette, hogy amennyiben a csatolt okiratok mégis a szavazatok újraszámolásának szükségességét vetik fel, úgy azokat egyenként és külön-külön kell vizsgálni, és az újraszámolás feltételeinek teljesülését szavazókörönként külön kell értékelni, illetve azt is vizsgálni kell, hogy a szavazókörön belül részleges vagy teljes újraszámolásra van szükség.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Ve. 222. § (1) bekezdése előírja, hogy a választási bizottság másodfokú határozata ellen az ügyben érintett természetes és jogi személy, jogi személyiség nélküli szervezet bírósági felülvizsgálati kérelmet nyújthat be. A kérelmező a 2019. október 13-i helyi önkormányzati választáson képviselő-jelöltként indult, ezért a képviselő választás eredményét megállapító határozattal kapcsolatos érintettségét az ítéltábla elfogadta és a felülvizsgálati kérelmet érdemben bírálta el.

A kérelmező a fellebbezésében és tartalma szerint a bírósági felülvizsgálati kérelmében is a Ve. 241. § (2) bekezdésének a) pontjára hivatkozva kérte a (3) bekezdés szerint a szavazatok újraszámolását. A HVB eredményt megállapító döntésének törvénysértő voltát a Ve. 193. § (2) bekezdés a) pontjára és a 194. §-ára alapította.

A Ve. 241. § (2) bekezdés a) pontja kimondja, hogy a választási bizottságnak a választás eredményét megállapító döntése ellen a szavazatszámoló bizottság szavazóköri eredményt megállapító döntésének törvénysértő voltára hivatkozással lehet fellebbezést benyújtani. A (3) bekezdésnek megfelelően, ha a (2) bekezdés a) pontja alapján benyújtott fellebbezés elbírálása csak a szavazatok újraszámolása útján lehetséges, a fellebbezést elbíráló választási bizottság, illetve a bírósági

felülvizsgálati kérelmet elbíráló bíróság köteles a szavazatokat újraszámolni. A szavazatok újraszámolása esetén a fellebbezés, illetve a bírósági felülvizsgálati kérelem elbírálására rendelkezésre álló határidő hat napra nő, és a választási bizottság vagy a bíróság a választási irodák tagjainak közreműködését igénybe veheti.

A Ve. 193. § (2) bekezdés a) pontja szerint érvénytelen az a szavazat, amelyet nem a 186. § (2) bekezdése szerint adtak le. A 186. § (2) értelmében érvényesen szavazni a jelölt neve melletti, illetve lista neve feletti körbe tollal írt két, egymást metsző vonallal lehet.

A Ve. 194. § előírja, hogy a szavazatszámoló bizottság külön csoportba helyezi és összeszámolja az érvénytelen szavazólapokat. Az érvénytelenség okát a szavazólap hátoldalára rá kell vezetni, és azt a szavazatszámoló bizottság jelen lévő tagjai aláírják. A szavazatszámoló bizottság az érvénytelen szavazólapokat külön csomagolja.

A Kúria Kvk.II.37.500/2014/6. számú döntése nyomán kialakult bírói gyakorlat szerint a választási eredmény elleni jogorvoslat alapvető követelménye a törvénysértés pontos megjelölése. Emellett szükséges az állított törvénysértés bizonyítékait is olyan fokon megjelölni, illetve hivatkozni, amely legalább a valószínűsítés szintjén alátámasztja az eredmény megállapítása során bekövetkezett jogsértést. A fenti iránymutató határozat indokolásában arra is kitért, hogy az eredmény elleni jogorvoslat sajátossága továbbá az is, hogy a bizonyítás lehetőségei a jogorvoslatot előterjesztő részéről korlátozottak, mivel csupán közvetett ismerete lehet a szavazatszámolás eredményéről.

A kérelmező a jogorvoslati kérelmeiben két jogszabálysértésre hivatkozott. Egyrészt állította, hogy a nem megfelelő kezelés következtében az érvényes szavazatok közé kerültek érvénytelenek és fordítva, míg a másik állítása az volt, hogy olyan szavazatot is érvényesnek tekintettek, ahol a szavazás nem két egymást metsző vonallal történt.

Helyesen állapította meg az FVB a kérelmező első hivatkozása kapcsán, hogy az egy olyan általános megfogalmazás, ami a törvénysértéssel kapcsolatban konkrét esetet nem tartalmazott, nem jelölt meg példálózó jelleggel sem olyan tény, ami vizsgálható tartalommal töltené ki az előadását. Mivel a kérelmező nem adott elő határozott tényeket, ezért nem lehetett megállapítani, hogy az általa feltehetően ezzel kapcsolatban hivatkozott Ve. 194. § törvényi tényállásának mely elemeit nem látta, vagy hibásan látta megvalósulni. Azt a megfogalmazást, hogy az érvényes és érvénytelen szavazatokat nem kezelték a törvény szerint, többféle módon is lehet értelmezni az általa felhívott törvényhelyek alkalmazása során. Érthető úgy, hogy nem megfelelő csoportba történt a számlálandó szavazatok helyezése, tévesen történt a számolás vagy akként is, hogy a szavazatok érvényessé vagy érvénytelenné minősítését kifogásolta. Ennek folytán a jogorvoslat nem tett eleget annak az alapvető követelménynek, miszerint a törvénysértést pontosan meg kell jelölni.

Az ezzel kapcsolatban csatolt nyilatkozatok sem tartalmaztak konkrétumokat. Helytállóan érvelt azzal a kérelmező, hogy a bírósági szakban a Ve. 225. §-a szerint lehetősége van újabb bizonyíték előterjesztésére állítása további megerősítése érdekében, de a jelen esetben az újabb nyilatkozatok sem kellően pontosak, azok sem jelölték meg tényyszerűen, hogy milyen ok miatt tekintették érvénytelennek vagy érvényesnek a szavazatot, amit az SZSZB eltérően értékelt, illetve az SZSZB milyen magatartását tekinti törvénysértőnek. Az SZSZB tagok a később született nyilatkozatukat ugyan már határozott állításként fogalmazták meg, de az október 16-ához képest az október 22-i nyilatkozatokban négy SZSZB tag nyilatkozott a korábbival azonosan, két tag, aki eredetileg azt állította, hogy legalább egy érvénytelen szavazat került az érvényesek közé, az utóbb arról nyilatkozott, hogy legalább egy érvényes szavazatot helyezett a bizottság az érvénytelenek közé.

Önmagában az, hogy az öt különböző szavazókörből hat, illetve hét különböző személy azonos napokon azonos formai jegyekkel bíró nyilatkozatot tett, nem kellett kétséget keltsen, hiszen azonos eseményt lehet azonos szavakkal leírni. A nyilatkozatot adók közül azonban ketten hat nappal később

önmagukhoz képest eltérően nyilatkoztak, és az is megállapítható, hogy a 33. SZSZB tagok egymásnak ellentmondó nyilatkozatot tettek, ami már bizonytalanná tette azokat. De a lényeges körülmény az, hogy az új nyilatkozatok továbbra sem tartalmaztak olyan konkrét tényállítást, ami alapján akár csak a valószínűség szintjén azonosítható lenne valamilyen törvénysértés. Sem a fellebbezéshez, sem a bírósági felülvizsgálati kérelemhez csatolt nyilatkozatokból nem derült ki, hogy milyen hiányosság vagy szabálytalanság történt, ami a szavazóköri eredményt megállapító döntések törvénysértő voltát igazolta volna. Ezért nem bír jelentőséggel az, hogy a korábbi „ügy emlékszem” fordulat helyett a későbbi nyilatkozatokban a „nyilatkozom” kifejezés szerepelt.

A kérelmező másik állítása, miszerint olyan szavazatot is érvényesnek tekintettek, ahol a szavazás nem két egymást metsző vonallal történt, szintén az általánosság szintjén maradt. Ezzel kapcsolatban sem tett konkrét tényelődést a kérelmező. Megjelölte ugyan a beadványában a Ve. 193. § (2) bekezdés a) pontját, de azt nem adta elő, hogy hol, melyik szavazókörben történt ilyen esemény. Erre vonatkozóan bizonyítékot sem jelölt meg, ami legalább a valószínűsítés szintjén alátámasztotta volna a jogsértést, a csatolt nyilatkozatok és a szavazóköri jegyzőkönyvek erre nem utaltak.

A kifejtett indokok következtében az FVB határozatát a Fővárosi Ítéltábla a Ve. 231. § (5) bekezdés a) pontja alapján helybenhagyta.

Az ítéltábla az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 45/A. § (5) bekezdésében meghatározott, a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt eljárási illeték megfizetésére a Pp. 101. § (1) és 102. § (1) bekezdése, valamint a 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése alapján a kérelmezőt kötelezte.

Az ítéltábla határozata elleni további jogorvoslat lehetőségét a Ve. 232. § (5) bekezdése zárja ki.

Budapest, 2019. október 28.

Dr. Lesenyei Terézia s.k.
a tanács elnöke

Dr. Pullai Ágnes s.k.
előadó bíró

Dr. Mózsik Tímea s.k.
bíró